

רע"פ 1246/17 - מוחמד מטר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1246/17

לפני: המבקש:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
מוחמד מטר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 24.1.2017 בעפ"ג 41929-07-16 שניתן על ידי כבוד השופטים: א' טל - נשיא, ז' בוסתן וד"ר ש' ברונשטיין

בשם המבקש: עו"ד מ. ישראל

בשם המשיבה: עו"ד מירי קולומבוס

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט א' טל, השופטת ז' בוסתן והשופט ש' ברונשטיין) בעפ"ג 41929-07-16, מיום 24.1.2017, במסגרתו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בכפר סבא (השופט מ' קרשן) בת"פ 100-05-15 מיום 15.6.2016.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); והחזקת אביזר לנשק ותחמושת, לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין. על פי

עובדות כתב האישום, בשנת 2008 במועד שאינו ידוע למשיבה רכש המבקש אקדח, 2 מחסניות וקופסת כדורים. ביום 27.4.2015 החזיק הנאשם בביתו את הנשק, שהיה טעון במחסנית, ולצידו מחסנית נוספת מלאה בכדורים. המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום בבית משפט השלום בכפר סבא. בית משפט השלום גזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת נשק או עבירה בה נעשה שימוש בנשק; וקנס בסך 5,000 ש"ח.

3. המשיבה ערערה על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. בערעורה גרסה המשיבה כי בית המשפט לא ייחס את החומרה הראויה לעבירת הנשק בה הורשע המבקש, ואף לא לנסיבות ביצועה. לשיטתה, בית משפט השלום שגה כשהתחשב בסוג הנשק ובעובדה שהוא הוחזק להגנה עצמית כשיקולים מקלים בקביעת מתחם הענישה. עוד טענה המשיבה, כי העונש שקבע בית המשפט המחוזי חורג ממדיניות הענישה הנהוגה, וכי אף שהיו מקרים בהם הוטלו על עברייני נשק עונשים שרוצו בדרך של עבודות שירות, אין הדבר מוצדק בעניינו של המבקש. מנגד, המבקש טען כי האקדח נשכח בארון בביתו שנים לפני הגשת כתב האישום. כמו כן הוא הדגיש כי הודה מיד בהחזקת האקדח, כי הוא נעדר עבר פלילי וכי הוגש תסקיר שירות מבחן חיובי בעניינו. בית המשפט המחוזי התייחס לחומרתן של עבירות הנשק, לפסיקה שמצא כרלוונטית וכן להיותן של עבירות הנשק "מכת מדינה" הגורמת לנזקים כבדים ולעיתים לנטילת חיים של חפים מפשע. על כן, קבע בית המשפט המחוזי כי הרף התחתון שקבע בית משפט השלום מקל יתר על המידה, והעמידו על 9 חודשי מאסר. בהמשך, קבע בית המשפט המחוזי כי לא מצא נסיבות חריגות בעניינו של המבקש המצדיקות חריגה ממתחם הענישה, אך כי השיקולים לקולה שציין בית משפט השלום מצדיקים קביעת העונש בתחתית המתחם. על יסוד הדברים, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל, והותיר את שאר רכיבי גזר הדין על כנם. מכאן הבקשה שלפניי.

4. בבקשתו זו, המבקש גורס כי כאשר בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של נאשם ביחס לעונש שהוטל עליו בבית משפט השלום, יש מקום לאפשר את הערעור על פסק דינו של המחוזי כערעור ראשון. נוסף על כך, המבקש מפרט כי בית המשפט המחוזי לא הצביע על שגיאה או טעות בולטת של בית משפט השלום, אשר הצדיקה את התערבותו בגזר הדין. עוד, המבקש טוען כי נוכח העובדה שהחזיק את הנשק להגנה עצמית יש לקבוע מתחם ענישה נמוך יותר בעניינו, וכן כי היה מקום לסטות לקולה ממתחם הענישה נוכח קביעות בית משפט השלום.

5. להשלמת התמונה אציין כי ביום 9.2.2017 הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על המבקש.

6. אין בידי לקבל את הבקשה. הלכה היא כי אין מעניקים רשות ערעור שנייה אלמלא הבקשה מעוררת סוגייה עקרונית, בעלת חשיבות כללית - משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)); או מעלה של שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה (רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). לא מצאתי כי טעמים אלה מתקיימים בבקשה שלפניי. הלכה היא, כי ערעור על אודות חומרת העונש אינו מקים עילה למתן רשות ערעור למעט מקרים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 459/17 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.1.2017)); רע"פ 2406/16 יונגר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.9.2016); רע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.1.2014)). לפיכך, טענתו של המבקש, לפיה יש לקבל את בקשתו אך משום שבית המשפט המחוזי החמיר בעונשו, אינה דרה בכפיפה אחת עם ההלכה הנוהגת. יתרה מזאת, בקשתו של המערער נוגעת לעניינו הפרטני, ואף בעניין זה סבורני כי העונש שגזר עליו בית המשפט המחוזי הולם ואינו מצדיק התערבות של בית משפט זה (והשוו: רע"פ 4559/16 נוסיראת נ' מדינת ישראל (22.6.2016); רע"פ 2281/15 חדיג'ה נ' מדינת ישראל (27.4.2015)).

7. סוף דבר, הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בימ"ר ניצן, ביום 2.4.2017, לא יאוחר מהשעה 10:00, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ד באדר התשע"ז (12.3.2017).

שׁוֹפֵט
